

РЕШЕНИЕ

№ 1909

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **928** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Д. Д. срещу Решение от 07.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав по НАХД № 2502 по описа за 2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 59185/03.12.2012г., издадено от началник АНД, ОПП, СДВР. С последното на касатора на основание чл.179, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева за нарушение по чл.139, ал.5 ЗДвП.

Недоволен от решението, касаторът го обжалва с доводи за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че не е описано точно извършеното нарушение като не е вида и предназначението на превозното средство, а липсата на индивидуализация води до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. На следващо място се твърди, че описателната част на АУАН не съответства на описателната част на наказателното постановление. Посочва, че не е взето предвид, относно виновното поведение на дееца, обстоятелството, че управлявания от него автомобил е собственост на [фирма] и именно на това дружество е задължението за заплащане на винетната такса.

Претендира се отмяната на оспореното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за това, че на 22.11.2012г. около 19.00 часа Д. управлявал влекач марка "Рено", модел "П." с прикачено полуремарке, собственост на [фирма]. Водачът се е движел по автомагистрала "Л." до първи тунел, с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Непосредствено преди 2-ри тунел на автомагистрала "Л." превозното средство било спряно за проверка, при което проверяващите констатирали, че водачът го управлява без валиден винетен стикер /К1/ за платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа. За така констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и въз основа на него издадено наказателно постановление, с което за констатираното нарушение на чл.139, ал.5 ЗДвП била наложена глоба в размер на 3000 лева, на основание чл.179, ал.3, т.1 ЗДвП. За потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че АУАН и наказателното постановление съответстват на изискванията на ЗАНН, при съставянето и издаването им не са били допуснати нарушения като приобщените доказателства по делото, приел, че доказват извършеното нарушение.

Така постановеното решение е правилно.

Разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП постановява, че движението на определените в Закона за пътищата пътни превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата. Съгласно чл.10а, ал.4 и ал.5 от Закона за пътищата винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство, като при заплащане на винетната такса се издава ценна книга, наречена "винетка", която удостоверява правото на ползване на републиканските пътища, като винетката се състои от две части; първата част е оформена за еднократно залепване в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло на пътното превозно средство и има предназначението да удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи. Движението по републиканската пътна мрежа без заплатена винетна такса, удостоверена със залепен на съответното място винетен стикер, е нарушение на разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП, което подлежи на административно наказване, съгласно чл.179, ал.3 ЗДвП, в конкретния случай с глоба в размер на 3000 лева /чл.179, ал.3, т.1 ЗДвП/. Санкцията е предвидена за водача, който управлява пътното

превозно средство, предвид което са неоснователни възраженията на касатора относно липсата на виновно поведение, тъй като превозното средство е собственост на дружеството – работодател на санкционираното лице. Действително законът предвижда, че задължението за заплащане на винетната такса е за собственика или ползвателя на пътното превозно средство /чл.10а, ал.4 от Закона за пътищата/, задължение обаче на водача му, е да не управлява превозното средство по републиканските пътища без за него да е заплатена винетна такса.

Неоснователно е и възражението в касационната жалба, че е налице обстоятелство, изключващо вината на санкционираното лице, предвид това, че касаторът, управлявайки превозното средство, е изпълнил задължение, произтичащо за него от сключения трудов договор с [фирма] и не е могъл да откаже изпълнение на служебните си задължения, произтичащи от трудовото правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл.187, т.7 от Кодекса на труда, дисциплинарно нарушение, за което може да бъде наложено дисциплинарно наказание е неизпълнението на законните нареждания на работодателя. По аргумент от тази разпоредба и чл.16 от Наказателния кодекс, касаторът би бил освободен от административнонаказателна отговорност поради липса на виновно поведение, ако заповедта не налагаше очевидно за него нарушение, както не е в настоящия случай.

Предвид изложеното и като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира, че обжалваното решение е постановено при отсъствие на касационни отменителни основания и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.12.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав по НАХД № 2502 по описа за 2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.